

РЕШЕНИЕ

№ 4966

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арnaudова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **5093** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/ срещу решение от 28.03.2013г. постановено по н.а.х.д. № 22501 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 19-ти състав. С решението си СРС, 19 състав е отменил изцяло наказателно постановление /НП/ № 0262/15.08.2012г. издадено от д-р В. Б. Б., на длъжност Председател на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на [фирма], /Б./, на основание чл. 53, ал. 1 във вр. чл. 83, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. чл. 325, ал. 1 във вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ във вр. т. 2.7.1 от издаденото на [фирма] Разрешение № 01391/08.04.2009г. за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – номера, за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа, с предоставяне на индивидуално определен, ограничен ресурс – радиочестотен спектър и предоставяне на обществена телефонна услуга, и всички услуги включени в стандарта GSM и/или UMTS (Разрешението) във вр. чл. 31, ал. 1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (ФС) е наложена

административно наказание – имуществена санкция в размер на 60 000 лв. за извършено нарушение по чл. 325, ал. 1 от ЗЕС, във вр. с т. 2.7.1 от Разрешението, във вр. чл. 31, ал. 1 от ФС.

Наведените касационни основания са за постановяване на решението при допуснато нарушение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди, че са незаконосъобразни твърденията на [фирма], възприети и от СРС, за неспазване на срока по чл. 34 от ЗАНН. Съдът неправилно бил приел, че незаконосъобразно отговорността на [фирма] е подведена под санкционната норма на чл. 325, ал. 1 от ЗЕС, тъй като описаното в АУАН и НП деяние представлява нарушение на Функционалните спецификации. Подробно са изложени съображенията на касатора за прилагането на чл. 325 от ЗЕС, а не на чл. 335 от ЗЕС. Касаторът сочи, че евентуалното искане от страна на [фирма] за приложение на чл.3, ал.2 от ЗАНН, във връзка с чл.326а от ЗЕС е неоснователно. Навежда доводи, че нарушението не е първо за [фирма], извършвано е многократно, поради което налагането на имуществена санкция в по-нисък размер би било явно несправедливо, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК. Твърди, че отмяната на наказателното постановление, би довела до стимулиране на нарушителя да продължава да нарушава издаденото му разрешение и да засяга правото на преносимост на номера. Моли съдът да отмени решението и да постанови друго, с което да потвърди НП.

Ответникът – [фирма] оспорва касационната жалба. Моли съдът да остави в сила решението като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество – касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е установил фактическата обстановка въз основа на събраните по делото доказателства. Приел е, че на 24.11.2011 г. в [населено място], Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и средните предприятия /ИА "НМСП"/ – абонат на телефонна услуга, предоставяна от [фирма] чрез телефонен номер 0878 418 904, е подала в офис за „Корпоративни клиенти” на [фирма], находящ се на адрес: [населено място], [улица], заявление за пренасяне на използвания телефонен номер. На 25.11.2011 г. приемащият доставчик [фирма] е изпратил заявление за пренасяне с № MTEL2011112510021126 до даряващия доставчик / [фирма]/, което е било получено от него на същата дата. На 28.11.2011г. [фирма] е отговорило с код „0009”. По жалба на ИА „НМСП” е извършена проверка по документи от длъжностни лица при КРС. За установеното нарушение са съставени три Констативни протоколи №№ С-НК-370/29.12.2011г. С-НК-006/05.01.2012г.; С-НК-020/13.02.2012г. За констатираното нарушение бил съставен акт за

установяване на административното нарушение /АУАН/ № С-030/20.02.2012 г., надлежно връчен на упълномощен представител на дружеството. В законоустановения срок не е депозирано възражение срещу съставения АУАН. Въз основа на него е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред СРС, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лева.

Въз основа на установената фактическа обстановка, въззивният съд е формирал и правните си изводи. Съдът е приел, че деянието е неправилно квалифицирано като такова по чл. 325, ал. 1 ЗЕС, тъй като описаното в АУАН и НП нарушение касае нарушаване на ФСу издадени на основание чл. 134 ЗЕС, а не на чл. 325 от ЗЕС. Въззивният съд е счел, че неправилната правна квалификация и приложението на материалния закон представлява съществено процесуално нарушение. Посочил е, че Разрешението представлява индивидуален административен акт, повтарящ по същество общата разпоредба на законоустановено задължение. СРС е констатирал и липсата на посочване на дата на извършване на нарушението както в АУАН, така и НП. Изведен е извод, че при наличие на несъответствие между описание на нарушението и посочената правна норма неправилно е наложена санкция от административнонаказващия орган на основание чл. 325, ал. 1 от ЗЕС. СРС е счел, че атакуваното НП е необосновано с оглед на наложеното наказание, тъй като в него не са изложени предвидените в закона съображения относно налагането на санкция над средния предвиден в закона размер.

Решението на съда следва да бъде оставено в сила. Не е налице соченият касационен довод.

Настоящият касационен състав намира, че административнонаказателната отговорност на [фирма] неправилно е ангажирана на основание чл. 325, ал. 1 от ЗЕС. Съгласно цитираната санкционна норма, който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за осъществяването, на които има издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, и наруши условията на разрешението, се наказва с глоба в размер от 10 000 до 100 000 лв. По силата на чл. 336 от ЗЕС за нарушение по чл. 325 от същия закон, извършено от юридически лица или от еднолични търговци, се налагат имуществени санкции в размерите на предвидените глоби. По съществуването на спора, СРС е достигнал до правилния извод, че събраните по делото писмени и гласни доказателства, не доказват по категоричен начин осъществяването на състава на нарушението по чл. 325, ал. 1 от ЗЕС. В процесния случай юридическото лице се санкционира за това, че по отношение на заявления за пренасяне номер не са били налице основания за отказ по чл. 30 от ФС, в приложимата му редакция. Това деяние не може да се определи като нарушение на условието на разрешението по т. 2.7.1. То представлява нарушение на чл. 134 от ЗЕС във връзка с чл. 31, ал.1 от ФС и подлежи на санкция по чл. 335 от ЗЕС с друга по размер имуществена санкция като нарушение на този закон и на издадените въз основа на него актове /арг. от чл. 134, ал. 3 ЗЕС/. Следва да се отбележи, че в НП не е посочено мястото на извършване на нарушението. Посочено е мястото, където е подадено заявлението за пренасяне на номер, но това не означава, че това е мястото на извършване на нарушението.

Предвид изложеното решение на СРС следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.03.2013 г. постановено по н.а.х.д. № 22501 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: